

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a treizecea după Rusalii

Astăzi: **Sfântul Andrei - Apostolul românilor**

Evangelhia duminicii

Dregătorul bogat și Păzirea poruncilor (Luca XVIII, 18-27)

18. Și L-a întrebat un dregător, zicând: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața de veci ?
19. Iar Iisus i-a zis. Pentru ce Mă numești bun ? Nimeni nu este bun, decât unul Dumnezeu.
20. Știi poruncile: Să nu săvârșești adulter, să nu ucizi, să nu furi. Să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.

21. Iar el a zis: toate acestea le-am păzit din tinerețile mele.
22. Auzind, Iisus i-a zis: Încă una îți lipsește: Vinde toate câte ai și le împarte săracilor, și vei avea comoară în ceruri; și vino de urmează Mie.
23. Iar el, auzind acestea, s-a întristat, căci era foarte bogat.
24. Și văzându-l întristat, Iisus a zis: Cât de greu vor intra cei ce au averi în împărăția lui Dumnezeu !
25. Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului decât să intre bogatul în împărăția lui Dumnezeu.
26. Zis-au cei ce ascultau: Și cine poate să se mântuiască ?
27. Iar El a zis: Cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu.

Sărbătoarea Națională a României

Acum 85 de ani, la Alba Iulia, pe 1 Decembrie 1918, Marea Adunare Națională, ce reunea peste o sută de mii de români din toate ținuturile Transilvaniei și Banatului, decreta unirea tuturor teritoriilor locuite de ei cu România, împlinind idealul istoric al înaintașilor

Icoană inedită din secolul al XIX-lea, amplasată lângă catapeteasmă – deși au trăit în epoci diferite, sunt reprezentați împreună: Sfântul Apostol Andrei și Sfântul Ierarh Nicolae, serbați în această săptămână.

Cuvânt de folos la Evangelhia duminicii – Sfântul Ioan Gură de Aur

Să nu socotim poruncile lui Hristos cu neputință de îndeplinit, că și acum sunt mulți care le îndeplinesc. Iar dacă nu credem, apoi nu-i din pricină că n-ar fi oameni care împlinesc poruncile lui Hristos, ci din pricină că noi înșine nu le împlinim. Dar nouă ne este de ajuns deocamdată să învățăm să nu fim lacomi, să învățăm că lucrul bun este milostenia și să știm că trebuie să dăm celor lipsiți averile noastre. Dacă vei face aceasta, iute vei pași spre împlinirea celorlalte porunci. Deocamdată să îndepărtăm de la noi tot ceea ce este de prisos; să ducem o viață măsurată și să căutăm să dobândim, prin muncă cinstită, tot ce vrem să avem. Să mergem pe această cale, pe calea milosteniei, că aceasta mai cu seamă este calea care ne urcă la cer; este calea care ne face imitatori ai lui Hristos, este calea care ne face să fim, pe cât ne este cu putință, asemenea lui Dumnezeu. „Nimeni să nu caute ale sale, ci fiecare pe cele ale aproapelui” (I Cor. 10, 24). „Fiecare din voi să caute să placă aproapelui său în bine spre zidire. Că și Hristos nu și-a căutat plăcerea Sa” (Rom. 15, 2-3).

Dar mi s-ar putea spune:

- Ce ? Să neglijez interesele mele și să mă ocup de ale altora ?

- Nu înseamnă că-ți neglijezi interesele tale când te ocupi de ale altora.

Omul care se ocupă de nevoile altora nu supără pe nimeni, ci pe toți îi miluiește, pe toți îi ajută după puterile lui; pe nimeni nu jefuiește, pe nimeni nu nedreptățește; se depărtează de orice păcat, îmbrățișează orice faptă bună. Dar dacă urmărim numai interesele noastre, atunci negreșit nu vom urmări deloc binele semenilor noștri.

Sfântul Andrei – apostol al românilor

Sfântul Apostol Andrei, cel dintâi chemat de Mântuitorul la apostolat, deși era iudeu de neam, a propovăduit într-o parte a pământului românesc, la strămoșii noștri geto-daci, în Scythia Minor (Dobrogea de astăzi). Din această perspectivă, poporul nostru se înscrie între popoarele care au primit credința creștină direct de la apostoli.

Sfântul Andrei era frate cu Sfântul Apostol Petru, amândoi fiind fiii pescarului Iona din Betsaida, localitate situată în Galileea, în nordul Țării Sfinte. Ambii au fost pescari și s-au numărat printre ucenicii Sfântului Ioan Botezătorul, ascultând timp îndelungat predicile acestuia în pustiul Iordanului, cu îndemnuri la pocăință și cu proorocia despre venirea lui Mesia.

Chemarea lui Andrei la apostolat ne-o relatează Sfântul Apostol și Evanghelist Matei prin cuvintele: „Pe când umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut doi frați, pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari. Și le-a zis: Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El” (Matei 4, 18-20). De la mreaja pescuitului în Marea Galileii, Sfântul Andrei va trece, prin consacrare dumnezeiască, la mreaja cuvântului propovăduit întru Hristos, care rodește în cel „vânat” sufletește putere înnoitoare spirituală, dar și forță curățitoare în viața aceasta trecătoare.

Se naște astfel, prin apostolatul cuvântului celui sfințit pentru propovăduire, o nouă lume și o nouă civilizație care, în ciuda anilor ce trec, spiritual, rămâne mereu actuală, iar în starea de învechire lumească are mereu șansa reînnoirii duhovnicești. Acest unic dar al permanentei primeniri spirituale a lumii - cu toate contradicțiile cauzate de libertatea de a alege răul – este șansa noastră, a celor ce credem și viețuim în contemporaneitatea slujirii și misiunii apostolice andreiene. Mereu simțim duhul și puterea chemării Sfântului Andrei, care rezumă plinar rostul Bisericii în lume, în puține cuvinte, dar într-o profundă înțelepciune și într-o unică forță mobilizatoare creștină și umană în același timp.

Primind plinătatea harului în Duminica Pogorârii Sfântului Duh, Sfântul Apostol Andrei a propovăduit Evanghelia în ținuturile situate pe coastele Mării Negre, în Bitinia, Tracia, a ajuns apoi în Bizanț (viitorul Constantinopol), iar de aici, prin Macedonia și Thesalia, până în orașul Patras din Ahaia (Grecia de astăzi). Acolo a sfințit lucrarea sa apostolică prin moarte martirică, fiind răstignit pe o cruce în formă de X (numită până astăzi „Crucea Sfântului Andrei”).

Astăzi, atât Capul Sfântului Andrei, cât și Crucea pe care a fost martirizat se găsesc în Catedrala Mitropolitană din Patras. La noi în țară, părți din trupul Sfântului se păstrează în Catedrala Episcopală „Sfântul Nicolae” din Galați și la mănăstirile Horezu, Secu și Neamț. Fragmente din lemnul crucii pe care a fost răstignit, au fost oferite pentru binecuvântare Înalț Prea Sfințitului Mitropolit Daniel de către Mitropolitul Nicodimos, cu prilejul aducerii Sfintelor Moaște ale Apostolului Andrei în România, implicit la Iași, în ziua de 13 octombrie 1996, zi însemnată și în calendarul creștin ortodox.

Pentru noi românii, Sfântul Apostol Andrei rămâne cu adevărat „apostol al neamului”, creștinismul românesc fiind de sorginte apostolică. În acest sens, ziua de 30 noiembrie este o adevărată sărbătoare a creștinismului românesc, ea precedând ziua de 1 decembrie, Ziua Națională, ziua unității românești de pretutindeni. Sărbătoarea Bisericii se contopește astfel cu sărbătoarea neamului, după cum Biserica și Neamul au fost una în decursul istoriei noastre. Aria istorică a prezenței Sfântului Apostol Andrei, punct de referință pe coordonatele devenirii noastre, poartă cu sine legitimitatea apostolică, dar ea ne zidește spiritual doar în măsura în care este mereu actualizată în sufletul și în viața românilor.

Vasilica

Semnificațiile onomastice ale săptămânii

Andrei, Andreea – nume cu semnificație augurală, reproduce gr. *Andréas*, explicat prin subst. *andreaia*, „bărbăție, curaj”.

Angela; Anghel – prenume de inspirație religioasă, lat. *Angelus* corespunde subst. lat. *Angelus*, „înger, sol al divinității”, cuvânt împrumutat de romani de la greci (gr. *ánghelos*).

Nicolae, Nicoleta – nume augural și devoțional antic, reproduce vechiul nume pers. *Nikólaos*, un compus care cuprinde elementele *niké*, „victorie” și *-laós*, „popor”.

Sava – nume devoțional ebr., care, în general, corespunde unui nume ebr., care semnifică probabil „convertit”.

Sofonie – nume teoforic, biblic, de origine ebraică, corespunde formației frazeologice ebr. *tsefanya*, „cel ocrotit de Dumnezeu”, de la *tsafon*, „a proteja, a ocroti” și *Yah*, abreviere de la Yahve.

După *Dicționarul enciclopedic al numelor de botez*

Sfântul Ierarh Nicolae, Arhiepiscopul din Mira Lichiei

În ziua de **6 decembrie** a fiecărui an, dreptcredincioșii Bisericii Ortodoxe se îndreaptă duhovnicește, cu sentimente de adâncă cinstire, către acest Sfânt Părinte al Bisericii, ce a trăit în vremea împăraților Dioclețian și Maximian, remarcându-se prin râvna în apărarea și propovăduirea dreptei credințe cât și prin faptele sale de milostenie pe care le-a săvârșit. Sfântul Nicolae s-a născut în părțile Lichiei din Asia Mică în orașul Patara, părinții săi, Teofan și Nona, fiind oameni bogați și dreptcredincioși. Primind o educație aleasă, Sfântul Nicolae s-a arătat de mic plin de dragoste pentru învățarea Sfintei Scripturi, ducând o viață bineplăcută lui Dumnezeu. Respecta cu sfințenie zilele de post și petrecea mult timp în rugăciune.

Vizitând mănăstirile din ținutul Thebaida, rămâne multă vreme printre pustnici; întorcându-se apoi în orașul natal intră într-o mănăstire devenind călugăr. Pentru credința, statornicia și înțelepciunea sa, va fi hirotonit preot, iar curând după aceasta, pentru vrednicia, multa sa smerenie și știință de carte a fost rânduit stareț al unei mănăstiri cu numele Sion, unde sfântul orându-i viață de obște. Devenind arhieru în Mira Lichiei și începându-și păstoria sa, Sfântul Nicolae a înțeles că cea mai temeinică învățătură ce o poate insufla credincioșilor este însăși pilda vieții lui. De aceea și-a înmulțit ostenele duhovnicești, nevoindu-se mai mult pentru binele credincioșilor săi.

În timpul prigoanei împăratului Dioclețian împotriva celor ce mărturiseau credința în Hristos, Sfântul Nicolae va fi supus la grele chinuri și întemnițat, împreună cu alți creștini. Încetând prigonirile, odată cu înscăunarea împăratului Constantin cel Mare, cei ce erau închiși au fost eliberați, asemenea și Sfântul Nicolae, care s-a întors în cetatea Mirei.

În vremea frământărilor, discuțiilor și controverselor teologice care primejdiau unitatea Bisericii, Sfântul Nicolae a participat, în anul 325, la cel dintâi Sinod Ecumenic de la Niceea, numărându-se printre marii apărători ai învățaturii ortodoxe. Cu multă autoritate, l-a înfruntat personal pe ereticul Arie, care susținea că Fiul lui Dumnezeu nu este de o ființă cu Tatăl, că este o creatură, făcut și nu născut din veci din Tatăl, tăgăduind astfel dumnezeirea Fiului. Astfel, Sfântul Nicolae a știut să unească în lucrarea sa de păstor duhovnicesc autoritatea cu blândețea, pentru ca dreapta credință să rămână nevătămată de ereziile timpului.

Ajungând la adânci bătrâneți, Sfântul s-a mutat la Domnul în anul 340, neuitând nici după moarte de turma sa, ci în toate zilele dând cu îndestulare facerile sale de bine celor lipsiți și izbăvindu-i de tot felul de primejdii și de nevoi. Din data de 9 mai 1087, moaștele Sfântului Nicolae se află la Bari, în sudul Italiei, fiind mutate din Mira pentru a nu cădea în mâinile musulmanilor.

Se spune că Sfântul Nicolae este patronul mai multor profesii: farmaciști, parfumieri, marinari, negustori, dar și ocrotitor al călătorilor și al copiilor nevoiași. Profund angajat în viața socială, a făcut

adeseori milostenie pe ascuns. Aceasta a inspirat tradiția occidentală răspândită și la noi, că până astăzi "Moș Nicolae" este generos și aduce daruri și bucurii copiilor cuminiți. Tocmai pentru imaginea sfântului iubitor și darnic, creștinii rostesc frecvent Acatistul Sfântului Nicolae, iar Biserica îl cinstește în fiecare zi de joi.

În iconografie Sfântul apare întotdeauna frumos la înfățișare, îmbrăcat în haine episcopale, și binecuvântând iubitor, purtând "chipul blândețelor", așa cum ni-l descrie troparul zilei.

Citind viața Sfântului Nicolae, mare făcător de minuni, blând ocrotitor și ajutor celor ce cu dragoste și credință înalță rugăciuni către dânsul, ascultându-i slujba din ziua cinstirii sale, rostim cu Psalmistul: "Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui..." (Psalm 67, 36).

Alexandru

Din sinaxarul săptămânii

În ziua de **4 decembrie**, Biserica Ortodoxă cinstește pe *Sfânta Mare Muceniță Varvara*, ce a trăit în vremea împăratului Maximian (305-311), fiind fiica unui important demnitar. Fericita fecioară credea în Hristos și nu s-a înfricoșat când, pentru aceasta, tatăl său, care era păgân, a închis-o într-un turn și o amenința că o va omorî cu sabia. Odată chiar a încercat să o omoare el însuși cu sabia, dar a fost salvată în chip minunat de Dumnezeu. Îndată după aceea, crudul tată a denunțat-o la autorități, care au supus-o la chinuri grele. Și-a primit sfârșitul martiric prin sabie, fiind ucisă chiar de tatăl său.

În aceeași zi de 4 decembrie, este pomenit *Cuviosul Ioan Damaschin*, care a trăit în timpul împăratului Leon Isaurul și a fiului acestuia, Constantin Copronimul. Originar din cetatea Damascului, făcea parte dintr-o familie de buni creștini, primind de la părinții săi aleasă învățătură. Ajungând să cunoască cultura elină și adevărurile Sfintei Scripturi, a părăsit vremelniciile acestei vieți, intrând în obștea monahală de la Mănăstirea Sfântului Sava. Rămâne o figură reprezentativă în istoria Bisericii prin lupta și jertfa sa pentru apărarea Sfințelor Icoane, fiind promotorul argumentelor pe care se vor fundamenta mai târziu hotărârile Sinodului al VII-lea Ecumenic. A trecut la cele veșnice la vârsta de 104 ani, lăsând multe scrieri dogmatice, întărind dreapta credință și rușinând pe eretici, cu persuasiunea cuvintelor sale și cu înțelepte dovediri ale Sfințelor Scripturi.

În ziua de **5 decembrie**, în calendarul creștin ortodox este pomenit *Sfântul Sava cel Sfințit*, care a trăit în Capadochia, în vremea împăratului Teodosie cel Tânăr și a celor de după el. Încă din tinerețe a dorit să se călugărească, intrând pentru început la mănăstirea Flavian, iar mai apoi a fost trimis la Cuviosul Teoctist, la mănăstire de obște, unde a cunoscut rânduielele și ostenele tuturor celor ce locuiau acolo. Nevoindu-se mult, a primit de la Dumnezeu darul facerii de minuni, astfel că la multe locuri seci, prin ale sale rugăciuni au izvorât ape. De asemenea a povățuit și învățat mulți călugări, prin cuvinte ziditoare de suflet. S-a mutat către Domnul l-a vârsta de nouăzeci și patru de ani.

După *Proloagele*, vol I

Cronică parohială în imagini

În seara zilei de **24 noiembrie** a.c., s-a oficiat Slujba Vecerniei și a Litiei în cinstea Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina – hramul parohiei noastre. A participat un sobor de 11 preoți, condus de P.C. Protopop Constantin Andrei de la Protopopiatul I Iași. Mulțumim pe această cale pentru prezența deosebită, P.Cuv. Arhim. Timotei Aioanei de la Catedrala Mitropolitană din Iași, P.Cuv. Arhim. Ștefan Gușă, starețul mănăstirilor “Ștefan cel Mare”- Codăești și “Sfinții Împărați” – Movila lui Burgel, P.Cuv. Protos. Amfian Răgoșcă, starețul Mănăstirii Stavnic. Alături de sfinții lor și de alți doi ieromonahi: Pr. Vartolomeu și Pr. Teodor, au fost prezenți Pr. Constantin Barna și preoți parohi din Iași: Pr. Ioan Vicovan de la parohia “Sf. Parascheva”, Pr. Mircea Stoleriu, de la parohia “Adormirea Maicii Domnului” – Galata și Pr. Aurel Mărgineanu de la biserica “Sf. Gheorghe”- Eternitate. Ne-am bucurat de participarea unui impresionant număr de credincioși, a corului parohial și a cântăreților.

În ziua de **25 noiembrie**, în cinstea Sfintei Ecaterina a fost oficiată Sfânta Liturghie, soborul preoților slujitori fiind condus de P.Cuv. Arhim. Clement Haralam, Exarh al Mănăstirilor din Arhiepiscopia Iașilor și stareț al Mănăstirii “Trei Ierarhi”, care a rostit și cuvântul de învățătură. Slujba de pomenire pentru ctitori și pentru cei răposați, care a urmat, s-a oficiat pe platoul din fața bisericii, fiind timp frumos.

În continuare, a fost organizată o agapă creștină pentru pelerini și pentru nevoiași prin implicarea meritorie a episcopului și a membrilor Consiliului și Comitetului parohial. Ținând cont de pregătirile frumoase

și de organizarea atât de reușită a întregului program al

sărbătorii, le adresăm sincere mulțumiri și felicitări pentru modul exemplar în care au reprezentat parohia la aceste manifestări.

Exprimăm totodată alese mulțumiri și sponsorilor, dar și creștinilor din alte parohii, care au dorit să ne ajute și să fie alături de noi în aceste clipe de bucurie duhovnicească.

Sâmbătă 29 noiembrie, într-o solemnă atmosferă prilejuită de distinsa participare a membrilor familiei, a

fost oficiat botezul pruncuței MARIA-EVA, fiica soților Răzvan și Magda Țepoi, fiind asistată de nașii Emil și Mihaela Popa, împreună cu domnul teolog George Palade, venit de la Bruxelles.

Răspunsurile slujbei au fost intonate de către corul parohiei. Dorim ca acest moment de început să fie aducător de frumoase împliniri în viață pentru “proaspăta” creștină Maria-Eva.

Vă invităm să vizionați expoziția de grafică și acuarelă care s-a deschis ziua de cinstire a Sfintei Ecaterina, în interiorul căsuței filantropice a parohiei,

realizată de

Arh. SORANA MANCAȘ

sub titlul

CREAȚIE VINDECĂTOARE

O impresionantă mărturie a trăirilor și simțămintelor omenești la vreme de încercare, dar și o perspectivă creștină asupra suferinței

Lucrările vor putea fi admirate până în ziua de 7 decembrie 2003.

Intrarea gratuită

